

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARÀ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA.

Números atrassats 10 céntims.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pesetas 1'50.
Cuba y Puerto-Rico, 2.—Estranger, 2'50.

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: Libreria Espanyola, Rambla del Mitj, 20, botiga.
BARCELONA.

LO DESLLORIGADOR.

o han trobat los republicans Castellar y Salmerón; i han trobat los liberals Capdepont y Sagasta y el pais se'n felicita.

Lo desllorigador pels governs sense escrúpuls que de tot abusan ab l'afany de sostenir-se contra las aspiracions del pais, es la Junta general del Cens.

Un poder nou, jove, plé de virilitat, que 's presenta a la vida pública, en lo precis moment de posar-se en vigor la ley implantant lo sufragi universal.

La Junta general del Cens està encarregada de vetllar per la pureza electoral. Es una garantia y una salvaguardia pèl pais. Sobre tot, componentse com se compón de una majoria de patricis liberals, democràtiques y republicans.

Dos reunions ha celebrat últimament: dos reunions que han sigut dos batallas renyides per la ley contra l'arbitrarietat: dos batallas seguidas de dos victorias per la llibertat y la democracia.

Quan lo Mónstruo va pendre l' poder se creya que tot era carn. Ha probat de rosejar y se li han oscat les dents; la carn té un os formidable, que no hi ha monstruo que l'esclafi. Si tracta d'empassar-se'l, se li quedarà atravessat à la gargamella.

Lo mateix govern va cridar à la Junta, ab la idea, sens dupte, de coneixerli las intencions.

Els may ho hagués fet.

Desde l' primer instant va veure que no faria fira. Tots los actes que havia realitzat: destitucions de ajuntaments, canvis d'alcaldes, amenassas sens fi contra els que desde bon principi no se sometian als seus caprichos, tot va ser passat pèl garbell, y de aquell exàmen n'anava à neixer un terrible vot de censura, y un verdader rompiment, entre dos poders, elegit l'un per la voluntat de la corona, constituit l'altre per virtut de la ley y apoyat per la forsa de la opinio.

Hi hagué un moment en que 'ls ministerials, D. Antoni lo primer, s'alsaren per anarse'n.

—Sí—digué Castellar—anèuves'n y demostraréu que comensau à falsejar las eleccions per las seves arrels. Anèuves'n y ja veuréu lo que vindrà després.

No tingueren més remey que sometre's.

Los acorts de la Junta general del Cens surten al pas à totas las arbitrariedades que el govern puga cometre.

Y el govern ha de donar ordre de que 's publicuin en la Gaceta oficial.

Cas estrany! Es la primera vegada que la Gaceta publica documents que fan la oposició al govern.

Allà trobarà l'elector la medicina que ha de reanimarlo.

Podrà l'govern conservador empunyar lo garrot, símbol de la política canovista.

La Junta general del Cens té ben agafadas las estisores pèr tallarli, las alas cada vegada que s'extralimiti.

Y el pais ja no tem lo garrot, al veure lluir las estisores.

La lluya sostinguda, tan favorable en sos resultats, à las aspiracions del pais, ofereix incidents dignes de consignar.

Hem vist, en primer lloch, al funest Martos, funest avant contra tothom, funest ara tan sols contra si mateix, entregat en cos y ànima als conservadors, votant ab ells, junt ab en Sardoal, un altre demòcrata d'aygualpoll; interpretant la ley en lo sentit més reaccionari que puga imaginarse... y això, es molt consolador.

Los enemichs no 'ls volguém à casa. La carn que haja de ser del llop, que se n'hi vaja tota sola.

Y després de la derrota, després de la humiliació del govern, estém veient l' espectacle més hermós que puga desitjarse. Estém veient la divisió fent grans estragos en lo camp conservador.

Ja 'ls més recalcitrants se tiran com gossos rabiosos sobre en Silvela, culpable de haver convocat à la Junta general del Cens. Olvidant qu'en Silvela es una de las primeras intel·ligencies del partit, li diuhen:

—Pero ¿qué tenias pa à l'ull? ¿Qué no ho veys que al reunir a la Junta general del Cens, per dirigir-los una consulta, la majoria de la Junta 't saltaria à sobre? ¿Qué no ho sabias que donantli la punta del dit se 't menjaria tat lo brás?

—Es molt cómodo parlar així—respon l'ex-intencionat Silvela—quan se veuen los resultats... Pero jacs podia jo faltar à la ley? Qui m'ataca per haver convocat à la Junta general del Cens, no coneix la nova ley electoral pels torros. Jo he fet lo que devia dintre de la ley.

Y 'ls conservadors regiran la ley ab mà tremolosa per la rabi y la esqueixan y la rebregan.

D' aqui no passaran.

A l'última hora 's diu que D. Antón tracta de fer las paus ab en Romero Robledo, llicenciar à n' en Silvela, y confiar al pollastre de Antequera la direcció de aquest nou ensaig de sufragi universal.

En Romero Robledo no té escrúpuls legals.

En Romero Robledo, si convé, 's burlarà de la ley, y del paré de la Junta general del Cens y dels seus acorts.

Pero l's figura D. Antón que avuy es com à l'any 75, en que 'ls liberals estaven vensuts y se 'ns podia insultar à mansalva, sense que tinguessem esma per responder? Va equivocat de mitj à mitj. Avuy nosaltres aném à sobre.

Y no més falta que un Romero Robledo vinga ara à fersos la forosa, perque de algunas personas y de certas coses com lo manubri electoral no se 'n canti mai més gall ni gallina.

Per lo tant, ja qu'hem tingut la sort de trobar lo desllorigador, animar-se tots y demostrar, si es precis, que

estém disposats à jugarnos la vida en defensa del sufragi universal, practicat en tota sa pureza.

P. K.

a coalició electoral s'imposa. Quan no la conveniencia dels partits liberals y democràtichs, la faran necessària las tropelias dels conservadors.

Los qu'encare rezelin, respondan à una pregunta: ¿Qué val més: conquistar lo sufragi universal ó impedir que l'atropellin, lo desacreditin y l'deshonrin?

Electors liberals y demòcratas: ja defensarse!

Los moros se reconcentren alrededor de Melilla ab intent de atacarla. Deuen saber que l'govern està ocupat actualment en assumptos electorals, y s'hauran dit: —A veure si nosaltres guanyem aquest districte.

Afortunadament, Espanya està resolta à no consentir lo més mínim insult y sabrà castigar als que s'atreveixin à inferirli.

Pero tinguém en compte una cosa: tan antipàtichs son los moros de Melilla com aquells d'Espanya que s'atiapan, y afrontant la impopularitat exclaman:—Afaitam y digam moro.

Ja sabrán à quins moros me refereixo.

Un dato.

En los pressupostos del Estat hi ha consignadas 50,000 pessetes per gastos de butxins, patibuls y execucions.

¿Quánts mestres d'estudi que avuy s'estan morint de gana no lograran fer bullir l'olla ab aqueixas 50,000 pessetes?

Lo período pera la rectificació de las llistas electorals s'ha aplassat fins al dia 25 del corrent.

Deu dias més de temps concedits als electors pera reclamar lo seu dret.

Es precis no desperdipiarlos. Que tothom que haja cumplert 25 anys y 'n tassa dos que resideixi en la localitat, demani la seva inclusió en las llistas electorals.

Es precis organizar lo gran exèrcit de la soberania nacional.

Lo de Buenos Ayres ja está arregat.

La gran ciutat del Plata, després de la tragedia de la lluya que ha costat tanta sanch y tantas víctimas, acaba de celebrar lo triunfo de las aspiracions públiques motivat per la dimissió del president Juarez Celman, qui pogué afrontar las balas dels insurrectes més no l'odi de la opinio.

La única cosa que sentirán los argentins serà, sens dupte, que l'tal Juarez, al mateix temps que l'carrer de president, no haja dimitit los quaranta milions

de duros que sapigué reunir mentres lo desempenyava. Me sembla que si l' penjassen pels peus li caurian de las butxacas. Pero 'ls pobles son generosos, y si no perdonan sempre, casi sempre olvidan.

Segons un discurs pronunciat à Zaragoza pèl Sr. Ballesteros, lo pressupost del any 1873 era molt més baix que l' actual, y aixó qu'en aquella fetxa la República havia de sostener dos guerres.

De manera que per la butxaca dels contribuents era preferible la república ab dues guerres à la monarquia dels conservadors. Costa més avuy lo que 's gasta ab mel per enganxar y enllepolir als amichs y als compinches, que lo que 's gastava al any 73 en pòlvora per combatre als enemichs de la llibertat y de la patria.

No ho olvidém.

A Zaragoza algunes persones de posició rebien anònims exigintlos hi cantitats, baix las més terribles amenassas. Va rebre'n un lo comerciant Sr. Pujol, van rebre'n un altre las monjas de la Ensenyansa. Al primer li devan que si no entregava 35,000 duros li matarien dos fills: à las segonas se les amenassava ab calals hi foc al convent.

Veritat que un anònim amenassant à unas pobres monjas, sembla que havia de procedir de algun heretje sense fe, ni creencias, ni sentiment, ni cor?

Donchs, l' autoritat, que s' havia posat alerta, logrà descubrir als autors de tals intamias.

Y resultaren ser qui dirian?

Un estudiant del Seminari y l' sacerdot de un altre convent de monjas.

Dos subjectes piadosos, que mentres esperaven oca-sió de vestir la sotana eclesiàstica y exercir lo bandole-risme en gran escala, feyan boca, dedicantse al ram de expoliar al proxim, per medi de las amenassas.

Pobres angelets!

Espanya sosté una escola d' Estat major que costa unes 100,000 pessetas anuals; à pesar de lo qual, actualment en ella, no hi cursan més que dos alumnes.

De manera que cada alumno vé à costarnos uns 10,000 duros.

De fixo que ab la meytat de aquesta suma se contenterian, estolviantnos nosaltres la meytat restant.

S' havia publicat una convocatoria pera provehir noranta plassas de alumnos de l' Academia general militar, y ab general sorpresa lo número dels que hi han ingressat s' ha allargat fins à doscents y tants.

¡Saben per què?

Perque, segons diuhem, ua dels parents més pròxims de 'n Martinez Campos havia alcansat en los exàmens de ingress en dels darrers números de la llista, y no era possible que un cadet de la casta dels héroes se quedés en terra.

¡Vaja! Per aixó D. Arseni vā anar à Sagunto!

Los que als Estats Units no van parar fins à conseguir la aplicació de la electricitat à la pena de mort, s' han lluitat.

La víctima subjecta, per primera vegada a experimentar sufriments tan horrendos, que alguns dels que presencien l' execució, varen caure 'n basca.

¡Fins la electricitat, última forma dels adelantos moderns, protesta contra la pena de mort!

Admirém al arcalde de Argés, petit poble de la província de Toledo, aquí ahont tants homes encopetats faltan descaradament als seus devers.

A Argés, que conta sols 136 veuhens, s' hi ceba l' cólera de tal manera, que hi ha hagut en poch temps 123 atacats y 54 morts. Casi tothom que ha pogut moures ha fugit; totas las autoritats, totas las persones acomodades. No ha quedat més que l' arcalde, prestant son ausili als colèrichs, cuydant als malalts, enterrant los morts.

Aquest home heròich se veié obligat à enterrar à son propi fill per no haverhi en lo poble sepulturer.

¡Encare hi ha à Espanya virtuts cívicas!

Desde que l' Sr. González Solessio vā fer repartir aquella pluja de garrotadas en lo Passeig de Colón, ja vaig dirho:—Aquest González Solessio no es aquell de l' altre vegada: per forsa 'ns l' haurán canviat.

Y vaig quedarme esperant novas valentias conservadoras.

Las quals no s' han fet esperar.

En efecte, fá pochs días, vā dictarse l' ordre de que à la una de la nit se tanquessen tots los cafés y xocolaterías.

De manera que l' autoritat gubernativa se 'ns vā tornant paternal, convertintse en un gueto de aquells que no consenten que 'ls seus fills retirin tart.

Ja veurán com de mica en mica se 'ns obligarà à ferli la amistat.

Las viudas dels voluntaris de Olot y Cuenca fusellats p'ls carlins, aquesta es l' hora que no han cobrat encare la indemnisió que 'ls sigué oferta.

En cambi, algun dels bandolers que van derramar la

sanch dels seus marits figura avuy en las filas del exèrcit y cobra l' sou ab tota exactitud.

No hi ha més cera que la que crea: 'ls diners que havian de servir per indemnizar la sanch liberal diu que algú se 'ls va gastar en lo Zanjón y al Hostal de la corda.

Un dilema:

Si 'ls conservadors se mostren tolerants, serán vensuts; si 's mostren fieros provocarán las iras del país.

Més clar: si exerceixen de liberals, moriran de anèmia. Si exerceixen de conservadors, reventaran.

No hi ha remey per ells.

A la fàbrica de tabacos de Valencia hi traballan cigarreras de distints pobles epidemiats, sense que ni una sola haja agafat lo cólera.

Y a què 's deurá aquesta extranyesa? Los sabis se trençan lo cap y no troben la solució.

Pero jo, sense ser sabi, crech tenirla. Las cigarreras estan exemptas del cólera, en virtut de la farum que fa 'l tabaco de l' Arrendataria. Si aquest tabaco fins reventa als microbis del cólera, figurinse que será de nosaltres pobres fumadors.

CARTAS DE FORA.—A Sant Quintí de Mediona, va efectuarse fa pochs días l' enterro de una persona que morí en una casa separada mitj kilòmetre del poble, y que à pesar de aquesta circumstancia que hauria permès portar lo cadàver directament al cementiri, fou passejat per tota la població, ab tot y estar en descomposició, com ho revelava la fetor insoportable que despedia. ¡Es que à Sant Quintí hi ha algú interessat en que s' alteri la salut pública?

... M' escriuen de Vilaseca: «Què passaria sota la teula del nostre rector, quan se va permetre insultar à un afflit pare de família, qu' en tres días havia tingut la desgracia de perdre à sas dos úniques fillas, víctimas de la coqueluche? Lo rector, sense respecte al dolor del pobre pare, s' aixecrànc a lo brançal de la porta del cementiri, dihen à la comitiva: —«Quí es lo pare de la criatura? ¡Cá, aquí no hi entra.»— Y aixó que 'ls del enterro portavan lo permís extés per la autoritat competent. L' insult va ser dirigit à un honrat estranger, que 's troba instalat en aquella vila. Abot l' etzegallada de mossen Sebastià ha produhit lo més deplorable efecte.»

Me diuhem desde l' Masnou: «En las llistas dels consums que s' han exposat no hi falta cap individuo. Aixó sí, 'ls de la Junta repartidora han demostrat qu' eran amichs dels seus amichs, dada la manera com los han favorescut.

»En cambi, en las llistas electoralas hi falta al menos una tercera part dels electors que deurian figurarhi.»

Aixó que passa al Masnou es ja vell en tota Espanya.

POBRE HOME!

o sè si l' senyor Martos está bè ó malament de fondos: pero per diners que tingui, m' atreveixo à assegurar qu' es un pobre, un pobre home en tota la extensió de la paraula.

Ha quedat en una situació tan lamentable, que hasta en Romero Robledo té dret à burlarse d' ell. Es ja tot lo que s' pot dir.

Lo pollo fa riure, pero en Martos fa llàstima. De n Romero pot assegurar-se qu' es lo clown de la política: don Cristino apenas arriba à ser lo mossen Serà dels partits.

¡Quina manera de baixar! ¡Quanta decadencia! ¡qué de pressa s' ha enfonsat!

Per poguer llegir sense perill un dels seus discursos últims es precís rodejarse de desinfectants. Tan desagradables y nocívuls son los miasmas que despedeixen

Escoltarlo, fa pena: mirarlo, dóna mareig. Ha perdut l' útima crosta que li quedava del barnís de democracia ab que en altre temps s' havia cubert y avuy apareix l' home tal com es, sense fe, sense nort, sense ideal, sense sapiguer qué vol ni ahont va.

La seva situació es la del desgraciat que ha cayut en un dipòsit de matèries corrompidas. Al sortir d' allí, no pot anar en l' och; tothom lo retrossa, tothom fuix d' ell; tothom, no més al véurel, ja 's tapa 'n nas.

Don Cristino bê prou-s' acosta à n' en Cánovas.

—¿Qué vols?—li diu aquest. fent una mueca de disgust,

—Vull que m' ajudis, que m' amparis, que m' paguis lo que per tu hi fet.

—Perque ho feyas, ningú t' ho demanava: vés, apartat del mèu davant, no t' necessito per rès.—

Y l' ex-demòcrata, comprenent quel' altre t' rahó, baixa l' cap y fuig à buscar apoyo en un' altra banda.

Truca à la porta dels romeristas y aquests miran per la reixa, sense obrir: han sentit l' olor de cadavre que s' escampa del cos de don Cristino.

—¿Qué hi fa aquí aquest home?—crida en Romero Robledo al véurel:—¿que vés à buscarhi à casa nostra?

—Una aliansa, una intel·ligència, una amistat que en lloch trobo.

—Au, marxi! Ja 'n tenim prou de miserias: no 'n volém admetre cap més.

—Pero...

—No hi ha pero que hi valgui. si no te 'n vas desseguida, t' abordo en Bosch y Fustigueras.—

Y en Martos no té més remey que continuar la pelegrinació comensada.

—A qui acudira? —A n' en Lopez Dominguez? Ni se l' escoltarà.

—A n' en Gamazo? Aquest té l' agricultura molt descuidada y per ara no necessita abonos.

—A n' en Moret? ¡Prou trabals t' per ell aquest desventurat!

En Zorrilla no l' acceptaria ni per criat, perque sab massa la historia de don Cristino.

En Castelar parla d' ell com parlaría de Judas.

Los demés republicans ni pronuncian lo seu nom per pòr de desgraciarse la boca.

¡Qué més! Ni 'ls carlistas, que tot ho arreplegan, s' altre-viran á deixar ingressar en las sèvases filas...

Casi casi espanta més que l' cólera.

Al fi y al cap, lo cólera no més infecciona la sanch y mata 'ls cossos. En Martos es pitjor: corròmp la ideas y mata 'ls principis.

Per xó don Cristino ha de corre pèl mon sol, aïslat, sense companyia. Al tren, ningú se li acosta; à la fonda tothom s' aparta de prop seu.

Y l' infelis se desespera, y s' estira 'ls cabells y plora com una criatura.

—¿Qué faré?—diu—¿qui 'm recullirà? ¿ahont aniré?—

—¿Ahont? ¿aixó no sab? ¿Ahont?

Al cementiri.

Vosté ja no es una figura, ni un element positiu, ni una forsa activa. Es una sombra, un zero, un mort.

Vaja al camp de la quietut y demani al sepultur que l' enterrí.

Pero demànilí bè, qu' es molt possible que ni enterrarlo vulga.

Perque hasta entre 'ls morts hi ha classes: hi ha morts simpàtichs... y morts que inspiran repugnància...

Jeeeex!

FANTÀSTIC.

BANDERILLAS.

Las kàbiles de Melilla segueixen amenassant; los pobres soldats d' Espanya segueixen muts y aguantant; lo crit de la opinió pública segueix los ayres omplint y 'l nostre senyor ministre segueix... tan fresch y dormint.

A pesar dels grans progrès que l' cólera està ja fent, lo govern diu que s' ho mira casi casi indiferent.

Aixó no es més que una treta del partit conservador; com més morts hi haja en los pobles, més vots tindrà en son favor.

Sembla que en Cánovas busca lo carinyo y l' amistat del ex-pollo d' Antequera, per ferio ministre aviat. Com las eleccions s' acostan, en Cánovas tira plans y recluta, no polítichs, sinó jugadors de màns.

Las autoritats prohibeixen que ningú menji melons. y haig de confessar que al ferho tenen las sèvases rahons.

Han d' evitar que 'ls del gremi se virgin aniquilats, pues ¿qué son los canovistas sinó melons... y passats?

Medalla conservadora: Cara: «S' està preparant un gran banquete als ministres que avuy hi ha à San Sebastián.» Creu: «Molts pobles de Valencia y Castelló de la Plana estan del tot invadits pèl cólera y per la gana.»

Diputacions escampadas, supressió d' ajuntaments, varas d' arcalde en dos trossos, amenassas, expedients... Aquí llistas mal formadas, allí un cens arxi ilegal... ¡Y endavant! ¡Ro li la bola del sufragi universal!...

Continua l' anch d' Espanya sense sapigüé qué fer. ligat de mans y de camas per la falta de paper. Si vol dir paper de crèdit, no 'n coneix cap fabricant. Ara, si es paper ridicul, en Martos ne fa bastant.

¡Bè 'n va rebre de xiuladas lo partit conservador! Pues ja 'l tenim altra volta desbarrant qu' es un primor. Ara si que casi bê ve la ocasió de retroure allí de:—Ja pots xiular si... l' daixonsas no vol beure!

Diu que als ministres que teien alguna filla soltera, ja se 'ls han ofert cent gendres, aixerits y de carrera. Es segur que aquests joves al obrà així hauran pensat: —Si puch lograr serli gendre, bê 'm deurà fer diputat.

C. Goya.

N lo mateix tren que conduzia á Madrit à n' en Sagasta y à Alonso Martínez, hi anava en Martos.

Y succehi que la duxesa de Medinaceli, al passar lo tren pera la estació de las Navas, obsequià als dos primers ab un succulent xocolata, sense recordarse poch ni molt de D. Cristina, que permaneixia arraulit al fons del wagó, per no veure semblants obsequis.

En Sagasta y l' Alonso Martínez van demostrar que no tenian entranyas. Havian de convidarlo... quan meus à escutar las xicras.

[N' ha escuradas tantas D. Cristina!]

Al Congrés mèdic de Berlin hi assisteix lo doctor Billot, autor de una operació que sembla talment un miraclo. Figürinse que a un pobre malalt va extirpar una part del estòmach y l pacient viu y s troba bé.

Me sembla que fins que l doctor Billot vinga á Espanya y s' posi á extirpar una part del estòmach de nos tres polítics, no comensarem á anar bé.

L emperador de Alemanya continua viajant. Això es lo que haurian de fer tots los reys de la terra. Ensajarse.

En Castellar y en Sagasta, després d' esmorzar junts, van anar á la Plaça major de Madrit à veure las llistas electorals.

L' un y l' altre en la ocasió present me fan l' efecte dels bisendats que recorren las vinyas, per veure com estan los rahims.

Per ara la culta democràtica s' presenta bé.

Si no v' cap pedregada, omplirem lo celler del Congrés.

Lo general Beranger, ha demanat al govern deu actas per deu marinos, que puguen respondre al discurs de n Maura.

En Beranger qu' es un gran admirant, deurà volquer que ls deu marinos diputats, parlin tots deu á la vegada.

Tirar à n' en Maura á pico ab una andanada de discursos.

En lo banquete conservador no s' van pronunciar més que tres brindis: un en Nicolau, un altre en Planas y Casals y l tercer en Durán y Bas.

Tres discursos solament ferèn los conservadors: no en v' l local s' anomena lo Castell dels tres dragons.

Segons las estadísticas oficials, á Russia hi ha actualment 170,000 llops, que fan grans destrossos en los rems. Això té molt alarmat al pais.

Y per 170,000 llops se queixan?

Aquí n' tenim més de 200 000, procedents tots ells de la llopada conservadora, que se ns menjaren de viu en viu y no dihem res.

Y cuidado que n' traginan de gana los llops conservadors després de 5 anys de dejuni!

Los portuguesos no permeten que ls trens espanyols passin la frontera.

Sempre seran portuguesos!

Cara feroz a o microbio!

Als passatgers los hi fan fer set dies de quarentena, i entregar 1,000 reis als de primera, 600 als de segona y 400 als de tercera.

Pero, vaja, que per lo que toca als microbis de la moneda, ja ls hi fan més bona cara.

Las pessetas se las fican á la butxaca sense fumigars, perque no se ls hi tornin grogas.

En un estanch. Entra un conservador y demana:

—¿Qué tenen paquets de sis rals?

—Sí, senyor.

—De quina fàbrica?

—N' hi ha de Madrit y de Sevilla.

—Guàrdissells: no estich per tabaco ab pitos.

S' han rebut ja en la Delegació de Hisenda ls prospectes anunciants la rifa de Nadal.

Un dupte.

Qui remenarà l bombo? Los conservadors ó ls liberals?

Llegeixo:

«Dícese que una elevada dama ha comprendido que la soluciò de la crisi en favor de los conservadores es anti-popular.»

Y després de llegirho, no sé perquè 'm v' a la memòria aquell ditxo popular:—Quan tou mort lo combregaren.

L' emperador Guillèm, que no ha pogut pahir l' èxit brillant de la Exposició de París, vol ferne una pèl seu compte prenentse un plasso de sis anys, y animantla ab suntuoses festas de caràcter monàrquic, en honor dels soberans d' Europa.

Me sembla que ls productors que tan brillant paper varen fer en la Exposició de París, es à dir, en la Exposició dels pobles, haurien de deixar als reys que fessin la seva, portant-hi exclusivament los seus productos.

Y llavoras vindria l' ocasió de comparar.

* * *
¡Si vos cert allò que diuhen
que la enveja 's tornés ronya,
a quants reys, gratant, gralant,
los cauria la corona!

Donant compte de l' arribada de n Sagasta á Madrit, deya un telegrama:

«El Sr. Sagasta tiene mejor color.»
Això es lo que convé: que vaja tornantse roig.

Segons persones ben informades, lo criteri del govern en las próximas eleccions, serà l' següent:

«Si no 's fa la coalició respectarà ls tercers puestos en las circunscripcions pera ls liberals; pero si la coalició arriba á ferse, ls combaterà á foch y à sanch.»

Bravatas portuguesas.

—Castella: ¡si 'm treus del pou, t' perdone la vida!

Un eco del banquet conservador:

—¿Qué tal ha anat lo banquete?

—Molt bé.

—Y qu' h'eu fet?

—Nos hem menjat al Sr. Durán y Bas.

—Y era bò?

—D' aquella manera. Lo qu' es jo, francament, li trobat una mica estellós.

—Y de quina manera l' h'eu cuy?

—L' hem tirat á la paella y l' hem fregit.

Ha sigut denunciat lo periòdich de Tortosa *El Orden*. Ja ho veuen: gobernant los conservadors, no hi ha res possible: ni l' ordre.

Per sal y sandunga ls andalusos.

A Cádiz s' havian exposat las llistas electorals, quan tot de un plegat los electors que anaven á consultarlas, varen trobarlas esqueixadas en mil trossos.

Y qué dirian que van dir, per explicar aquest fet, los empleats municipals que las vigilaven?

Van dir que unes cabras se las havien menjadas.

Ja podria ser. Perque las cabras son molt llaminerases de la sal; y unes llistas conservadoras y andalusas, per forsa han de ser molt saladas.

La escena á la Plaça Real un de aquests dies. Un polisson dete á un individuo no s'è per quin motiu. Se arremolina la gent, lo detingut ronseja, y un comissari de policia li diu ab véu imperiosa:

—Siga Vd. al agent.

Lo detingut, tot extranyat, replica:

—Pero, home de Déu: ¿com vol que segneixi á la gent, si la gent s' empenna en seguirme á mi?

Suscripció á favor dels obrers de las Tres classes de vapor, sense feyna.

	Pessetas.
SUMA ANTERIOR.	46·20
Recaudat en lo Centre de suscripcions de Mayolas Roldós de Manlleu.	
Gaspar Anglada.	0·50
Juan Rivé.	0·25
Gaspar Vinyo's.	0·50
Ll. A.	0·50
N N. de Igualada.	2·50
Nicolás Centellas de id..	1·50
Total.	31·95

(Continua oberta la suscripció.)

XARADA

La dona d' un hu-dos-tres que n' es també hu-dos-tres-quart tres ven prima-dos molt car que de dugas no 'tè res.

Es un bon ricu quarta-quarta per son geni extravagant, puig li tinch amor constant y no m' accepta cap carta.

M. GARDÓ FERRER.

ANAGRAMA

La Sila es tan total y cansonera que per anà á la p'assa del To al

va tardar á venir mes de mitja hora y tot per veure á son germà Marsal.

SOTERO FUROR Y C. S.

TRENCA-CLOSCAS.

IRENE HIL.

OLÉRDOLA.

Formar ab aquestas lletras lo títol de una sarsuela castellana.

MAUR.

ROMBO.

GEROGLÍFICH.

++
VI
+
VOO

L. G. B.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR

Ciutadans Moreno y Llach, Mr. Engon y C., Teseta, Un Bachiller Un Vendrellench, Un Sabi, Rafelet Moreno, P. Atus, Joseph, Pep y Companyia, J. Escola, Escanya cristians y Ramón Peix:—Lo que ns envian aquesta setmana no fa per casa.

Ciutadans J. Uson, F. A. Misericorer, J. Pertagàs, J. Aran y Gaya, Gervasi de Casserolas, Blanch y Ros, J. Costart, Nas de Llauna, Xarigots y J. Casadevall:—Insertarem alguna cosa de lo que ns envian.

Ciutadà S. S. S. (San Cugat del Vallès): Las notícias han de venir firmadas.—G. Capmany: La poesia es fluixa y revela poca facilitat.—R. de P. M. (Pallejà). No ns es possible complairel, demani una altra cosa.—Dr. Tranquil: No tenim espai per tot lo que voldriam: no obstant lo menudejar los envios es un bon medi per recordarnos dels colaboradors.—T. Prat: No s' entendria prou l' intenció.—Un pagès del Llobregat: Varem passar la carta al dibuxant, y ns digué que l' assumptu era apuntat del natural en l' alta muntanya.—J. Abril Virgili: Aprofitarem la poesia, encare que l' final nos agrada que anés millor.—J. Rosés: L' hi agrahim l' advertencia; pero i retrats ab qu' hem rebut la carta no ns dona lloc a rectificar un detail, per altra part, de ben poca importancia.—J. M. Bernis: La Carta descosa resulta una mica ordinaria: Entre moros va millor: l' altre, qual borrador li retornaré es regular.—J. Bach: Las poesias son fluixas.—M. Coll Batlle: No ns fan lo pés.—Santiago Cañyadell: Mirarem de complairel; pero tinga paciencia.

Medicaments del Dr. WOON

Aixerop lactific, per aumentar la cantitat y millorar la calitat de la llet. Utilissim per mares y didas.

Aixerop peectoral, per curar tota classe de tos.

Aixerop antidiarrètic - estomacal, per curar les diarrees y malalties de ventrell.

ÚNICH DEPÓSIT:

AIXEROPIERIA

DEL

DR. GENER

Petrifòli, 2, Barcelona.

OBRA NOVA — III GRAN ÈXIT!!!

QUINZE DIAS A LA LLUNA

GATADA EN VERS, PER C. GUMÀ

Ab dibuixos del reputat artista M. Moliné

Preu: DOS ralets.—Se ven á tot arreu.

UN' ALTRA OBRA.

UN BARRET DE RIALLAS

PER SERAFÍ PITARRA

ILUSTRAT PER M. MOLINÉ

Preu: DOS ralets.—Se ven en totas parts.

LOPEZ Editor.—Rambla del Mitj, 20.

Barcelona. Imp. de Lluís Turso, Arch del Teatre, 21 y 23.

DE FORA Y DE DINTRE.

Un comissionista alemany, que viatja per colocar los seus gèneros falsificats.

Pobra Italia! Mal alimentada y ab tant pes al demunt, està que no pot dir f.ha.

Los representants extranjers no deixan ni un moment al moro, aconsellantlo, mimantlo... y pentinantlo.

En cambi 'ls de casa, s' hi grontxan tranquilament com si estessin à la torre.

Las nostres debilitats donan aquests resultats.

Don Antón plora, mitj boig, y en Sagasta riu de goig.